

В И Л Е Н С К І Й В Ъ С Т Н И К Ъ

ОФФИЦІАЛЬНАЯ

№

Г А З Е Т А

33.

KUR YER WILEŃSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 30-го Апрѣля — 1846 — Wilno. WTOREK, 30-go Kwietnia.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 24 Апрѣля.

ВЫСОЧАЙШІЙ РЕСКРИПТЪ,

На имя Генералъ-Адъютанта, Генерала отъ
Инфантеріи Храповицкаго.

Матвей Евграфовичъ! Отдавая всегда полную справедливость отличной ревностной и долговременной службѣ вашей, Я и нынѣ съ особеннымъ удовольствіемъ вижу ваши полезныя труды и неослабную дѣятельность, какъ по званіямъ Предсѣдателя Комитета, Высочайше учрежденнаго въ 18-й день Августа 1814 года, и Члена Военнаго Совѣта, такъ и по другимъ важнымъ занятіямъ, довѣріемъ Моимъ на васъ возложеннымъ. Мнѣ пріятно извѣстить вамъ за сіе Моё совершенное благоволеніе, съ коимъ пребываю къ вамъ навсегда благосклонный.

На подлинномъ собственною ЕГО ИМПЕРАТОРСКАГО
ВЕЛИЧЕСТВА рукою подписано:

НИКОЛАЙ.

С. Петербургъ,
7-го Апрѣля 1846 года.

Высочайшимъ Указомъ, даннымъ Государственному Совѣту 17 го сего Апрѣля, Всемилостивѣйше повелѣно: С. Петербургскому Военному Генералъ-Губернатору, Генералъ-Адъютанту Храповицкому, быть Членомъ Государственнаго Совѣта.

Высочайшими Грамотами, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами орденовъ: Св. Владиміра 1-й степени, 7 Апрѣля, Членъ Военнаго Совѣта, Генералъ отъ Артиллеріи Эйлеръ; — Св. Александра Невскаго съ брилліантами, 14-го Марта, Командиръ 6-го Пѣхотнаго Корпуса Тихофѣевъ; — Св. Александра Невскаго, 30-го Января, Дѣйствительный Тайный Совѣтъ-никъ Сенаторъ Сиверсъ и 14-го Марта, Московскій Комендантъ, Генералъ отъ Кавалеріи Стааль; — Бѣлаго Орла, Директоръ Почтоваго Департамента и С. Петербургскій Почтъ-Директоръ, Тайный Совѣтъ-никъ Прянишниковъ.

— Высочайшими Грамотами, 23 го и 25-го Декабря 1845, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами ордена Св. Станислава 1-й степени: Тайные Совѣтники, Сенаторы Варшавскихъ Правительствующаго Сената Департаментовъ, Валуцкій и Лубенскій, и Дѣйствительные Статскіе Совѣтники, Членъ Главнаго

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 24-go Kwietnia.

NAJWYŻSZY RESKRYPT,

Do Jenerał-Adjutanta, Jenerała Piechoty
Chrapowickiego.

Mateuszu synu Eugrafa! Oddając zawsze zupełną sprawiedliwość odznaczającą się gorliwością i długoletnią służbą waszą, Widzę i teraz ze szczególnym zadowoleniem wasze pożyteczne prace i niezmordowaną czynność, tak w stopniu Prezesa Komitetu, Najwyżej zatwierdzonego w dniu 18-m Sierpnia 1814 roku, oraz Członka Rady Wojennej, jako i w innych ważnych zatrudnieniach przez zaufanie Moje na was włożonych. Miło mi jest oświadczyć wam za to Moje zupełne zadowolenie, z którym pozostaję ku wam na zawsze przychylnym.

Na oryginalnej własnej JEJEGO CESARSKIEJ MOŚCI
ręką podpisano:

НИКОЛАЙ.

St. Petersburg,
7-go Kwietnia 1846 roku.

Przez Najwyższy Ukaz, dany Radzie Państwa, 17-go Kwietnia, Najłaskawiej rozkazano: St. Petersburgskiemu Wojennemu Jenerał-Gubernatorowi, Jenerał-Adjutantowi Chrapowickiemu, być Członkiem Rady Państwa.

Przez Najwyższe Dyplomata, mianowani zostali Kawalerami Orderów: Św. Włodzimierza 1-jej klasy, 7-go Kwietnia, Członek Rady Wojennej, Jenerał Artilleryi Euler; Św. Alexandra Newskiego z brylantami, 14-go Marca, Dowódzca 6-go Korpusu Piechoty Timofiejew; Św. Alexandra Newskiego, 30-go Stycznia, Rzeczywisty Radzca Tajny Senator Siewers, i 14-go Marca, Moskiewski Komendant, Jenerał Jazdy Staal; Orła Białego, Dyrektor Departamentu Poczt i Petersburgski Poczt Dyrektor, Radzca Tajny Prianiżnikow.

— Przez Najwyższe Dyplomata, 23-go i 25-go Grudnia 1845 roku, Najłaskawiej mianowani Kawalerami Orderu Św. Stanisława 1-jej klasy: Radzca Tajni, Senatorowie Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu, Waulicki i Lubieński, i Rzeczywiści Radzca Stanu: Członek Głównego Zarządu Szkół Aderka, Dyrektor Departa-

Правленія Училищъ, *Адеркасъ*; Директоръ Департамента Народнаго Просвѣщенія, *Гаевскій*, и Члены Варшавскихъ Правительствующаго Сената Департаментовъ, *Росишевскій*, *Квятковскій*, *Пухальскій* и *Суходольскій*.

— Высочайшими Указами, данными Правительствующему Сенату, 30 Марта, Исправляющіе должности Военныхъ Губернаторовъ: Астраханскаго Контръ-Адмиралъ *Чистяковъ*, Нижегородскаго, свиты Его Императорскаго Величества Генералъ-Маіоръ Князь *Урусовъ*, Начальника города Таганрога Генералъ-Маіоръ Князь *Ливенъ*, и исправляющіе должности Гражданскихъ Губернаторовъ: Архангельскаго, Гродненскаго, Симбирскаго, Полтавскаго и Черниговскаго, Дѣйствительные Статскіе Совѣтники: *Фрибесъ*, *Васковъ*, *Булдаковъ*, *Оздобининъ*, *Гессе* и Тамбовскаго Статскій Совѣтникъ *Булгаковъ*, Всемилоостивѣйше утверждены въ настоящихъ должностяхъ, а Булгаковъ пожалованъ въ Дѣйствительные Статскіе Совѣтники. Саратовскій Вице-Губернаторъ, Коллежскій Совѣтникъ *Балкашинъ*, Всемилоостивѣйше пожалованъ Статскимъ Совѣтникомъ и назначенъ исправляющимъ должность Оренбургскаго Гражданскаго Губернатора.

Внучатная племянница Члена Государственнаго Совѣта, Дѣйствительнаго Тайнаго Совѣтника Князя *Голицына*, Княжна Варвара *Трубецкая*, Всемилоостивѣйше пожалована во Фрейлины къ Ея Императорскому Величеству.

— Дѣвицы: Александра *Вѣгитова*, Марія *Самарина*, Маргарита *Волкова*, Графиня Софья *Панина*, Баронесса Елена *Воде* и племянница Генерала отъ Артиллеріи Ермолова, Екатерина *Ермолова*, Всемилоостивѣйше пожалованы во Фрейлины къ Ея Императорскому Величеству.

16-го Февраля прошлаго 1845 года, поступило въ бывшій Третій Департаментъ Государственныхъ Имуществъ, (что нынѣ Департаментъ Сельскаго Хозяйства), прошеніе иностранцевъ Биссона и Прадела, о выдачѣ имъ, на возможно продолжительный срокъ, привилегіи на введеніе въ Россіи новаго химическаго способа обдѣлки льна и конопли. Изъ представленнаго просителями описанія видно, что этотъ способъ состоитъ въ поперемянномъ погруженіи льна и конопли въ слабый растворъ сѣрной или водохлорной кислоты, употребляемой въ торговлѣ, и промывкѣ оныхъ въ чистой водѣ. Употребляемый для сего растворъ состоитъ, для мочки конопли, изъ 200 частей (по вѣсу) воды на одну часть кислоты, а для мочки льна, изъ 380 или 400 частей воды на одну кислоты. Растворъ сей производить во рту назначительную оскомину. Сія привилегія имъ выдана, изъ Министерства Государственныхъ Имуществъ, на десятилѣтній срокъ.

Въ Высочайшемъ Указѣ, 20 го Іюня 1845 года, о мѣрахъ для поддержанія Кяхтинской торговли, въ пунктѣ 6-мъ постановлено, чтобы „конфискуемый кантонскій чай предавать истребленію, а задержателямъ выдавать по 30 коп. сереб. за каждый фунтъ чаю.“

На основаніи сего положенія, по распоряженію Высшаго Таможеннаго Начальства, доставляется, въ С. Петербургскую Таможню, изъ всѣхъ прочихъ, задерживаемый кантонскій чай, и таковаго чаю, нынѣ, 25, 26, 27, 28 Февраля и 1-го Марта, сожжено на Смоленскомъ Полѣ 385 пуд. 28 фун. 13 зол. (да прежде было сожжено на таможенномъ островкѣ 32 пуд. 5 фун.) въ присутствіи особо отряженныхъ таможенныхъ чиновниковъ, полицейскаго офицера и чайнаго торговца, присланнаго отъ Думы.

Изъ этого производяще торговлю чаемъ negociанты могутъ видѣть, какія мѣры принимаетъ попечительное Правительство о поддержаніи ихъ торговли, и какъ успѣшны дѣйствія таможеннаго управленія.

Въ С. Петербургской Таможнѣ находится еще такого же, изъ разныхъ мѣстъ доставленнаго чаю, до 150 п., который въ непродолжительномъ времени будетъ сѣщенъ и сожженъ тѣмъ же порядкомъ. Кантонскій чай доставляется моремъ, а Кяхтинскій сухимъ путемъ, и качествомъ лучше перваго.

менту Народоваго Оsviщенія *Гайевскій*, и Члѣнковиѣ Варшавскихъ Департаментовъ Рѣдзѣщего Сенату, *Росишевскій*, *Кwiatkowski*, *Puchalski* и *Suchodolski*.

— Przez Najwyższy Ukaz do Rządzącego Senatu, z d 30 Marca, Sprawujący obowiązki Wojennych Gubernatorów: Astrachańskiego, Kontr-Admirał *Czystiakow*, Niżegorodzkiego, Jenerał-Major Orszaku Jego CESARSKIEJ MOŚCI Xiążę *Liewen*, i Sprawujący obowiązki Cywilnych Gubernatorów: Archangelskiego, Grodzieńskiego, Simbirskiego, Poltawskiego i Czernihowskiego, Rzeczywisci Radcy Stanu: *Fribes*, *Waszow*, *Buldakow*, *Oznobiszin*, *Hesse*, i Tambowskiego, Radzca Stanu *Bulhakow*, Najlaskawiej zatwierdzeni zostają na tych urządach, a *Bulhakow* mianowany Rzeczywistym Radcą Stanu.— Saratowski Wice-Gubernator, Radzca Kollegialny *Bolkaszin*, Najlaskawiej podniesiony zostaje do rangi Radcy Stanu i mianowany Sprawującym obowiązki Orenburgskiego Cywilnego Gubernatora.

Siostrzenica Członka Rady Państwa, Rzeczywistego Radcy Tajnego Xięcia *Golicyna*, Xiężniczka *Barbara Trubczka*, Najlaskawiej mianowana Frejliną Jej CESARSKIEJ MOŚCI.

— Alexandra *Biehiczew*, Marya *Samarynow*, Małgorzata *Wolkow*, Prabianka *Zofia Panin*, Baronessa *Helena Bode* i synowica Jenerała Artylleryi *Jermołowa*, *Katarzyna Jermołow*, Najlaskawiej mianowane Frejlinami Jej CESARSKIEJ MOŚCI.

Dnia 16-go Lutego 1845 roku podana została do trzeciego Departamentu Dóbr Państwa, (obecnie Departamentu Gospodarstwa Wiejskiego), prosba cudzoziemców *Bissona* i *Pradela*, o wydanie im, na czas ile można najdłuższy, przywileju na wprowadzenie do Rosyji nowego chemicznego sposobu obrabiania lnu i konopi. Ze złożonego przez podających opisu pokazuje się, że sposób ten zależy na zanurzaniu na przemian lnu i konopi do słabego roztworu kwasu siarczanego lub wodosolnego, używanego w handlu, i przepłukiwaniu tychże w wodzie czystej. Używany w tym celu roztwór składa się, dla moczenia konopi z 200 części (na wagę) wody, na jedną część kwasu, a dla moczenia lnu z 380 lub 400 części wody na jedną część kwasu. Roztwór ten sprawia w ustach lekką cierpkosć. Przywilej takowy udzielony im został z Ministerstwa Dóbr Państwa, na lat dziesięć.

W Najwyższym Ukazie, z dnia 20-go Czerwca 1845 roku, o środkach dla wspierania handlu Kiahetyńskiego, w ustępie 6-m postanowiono, ażeby konfiskowana herbata Kantonńska była niszczone, odkrywającym zaś defraudacyą wydawać za każdy funt herbaty po 30 kop. sr.

Na zasadzie tego postanowienia, w skutek rozporządzenia Najwyższej Władzy Celněj, odsyła się do Komory Petersburgskiej ze wszystkich innych defraudowana herbata Chińska; i dotychczas, to jest 25, 26, 27, 28 Lutego i 1-go Marca, spalono takiej herbaty na polu Smoleńskim 385 pudów, 28 funt. 13 złotych. (przedtém także spalono na wysepce komory celněj 32 pudów 5 funt.) w przytomności osobno delegowanych urzędników celnych, oficera policyjnego i handlującego herbatą, przysłanego od Rady.

Z tego mogą się przekonać negocianci handlujący herbatą, jakie środki przedsiębierze Rząd opiekuńczy dla wspierania ich handlu, i jak są skuteczne działania Zarządu Komor Celnych.

W Petersburgskiej Komorze Celněj znajduje się także herbaty, z różnych miejsc dostawionej, 150 pud, która wkrótce zostanie w podobnym porządku zważoną i spaloną. (Herbata Kantonńska przychodzi morzem, Kiahetyńska zaś lądem, i jest lepszą od pierwszej).

В а р ш а в а.

W a r s z a w a.

Государь Императоръ въслѣдствіе представленія Его Свѣтлости Намѣстника Царства о непоколебимой вѣрности къ Престолу, отличной расторопности, деятельности и самоотверженіи оказанныхъ Начальникомъ Седлецкаго Уѣзда, Автономъ Гингелъ и Чиновниками Седлецкаго Уѣзднаго Управленія: Секретаремъ Карломъ Красускимъ и Рахмистромъ Андреемъ Крыжкимъ и Президентомъ г. Седлецъ, Феликсомъ Дембскимъ, при попыткѣ бунтовщиковъ, которые съ оружіемъ въ рукахъ напали на г. Седлицы въ ночь съ 9 (21) на 10 (22) Февраля с. г., Всемилостивѣйше пожаловать имъ изволилъ слѣдующіе награды: Гингу аренду на 25 лѣтъ съ годовымъ доходомъ въ 750 р. сер. Красускому и Дембскому орденъ Св. Анны 3-й степени, а вдовѣ и дѣтямъ Крыжскаго, умершаго отъ несчастнаго случая во время преслѣдованія бунтовщиковъ, пенсію по 270 р. сер. въ годъ.

Сверхъ того, согласно ходатайству Его Свѣтлости, Его Императорское Величество Всемилостивѣйше пожаловать изволилъ Економу деревни Котуня, Людвигу Фридрихевичу и Солтысу деревни Домбровки, Заливскому, за усердіе оказанное ими при попыткѣ бунтовщиковъ: Потоцкаго, Коцишевскаго и Жарскаго, медали съ надписью: „за усердіе“, первому на Анненской лентѣ для ношенія на шеѣ, а второму на Владимирской для ношенія въ петлицѣ; а кромѣ того соизволилъ дать единовременную награду, Фридрихевичу 300, а Заливскому 150 р. сер.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

П р у с с і я.

Познань, 26 Апрѣля.

Обыватели и помѣщики намѣреваются поднести Его Королевскому Величеству благодарственный адресъ, за сосредоточеніе въ Герцогствѣ Познанскомъ войскъ и принятія мѣръ къ возстановленію и охраненію законнаго порядка.

— Въ здѣшней провинціи задержаны вновь ниже слѣдующія лица, замѣшанные по послѣднимъ происшествіямъ, какъ то: Александръ Мясковский, Іосифъ Каминскій, Францъ Кахманъ, Іосифъ Эсманиъ, и Михалъ Вотполь. Послѣднихъ двухъ отыскивали здѣсь еще съ Ноября прошлаго года. Каминскій, Эсманиъ и Вотполь отосланы уже въ крѣпость, а прочіе содержатся еще въ полиціи. Впрочемъ у насъ все спокойно.

А в с т р і я.

Вѣна, 26 Апрѣля.

По случаю кончины принцессы Маріи - Анны, супруги принца Вильгельма Прусскаго, наложенъ при здѣшнемъ дворѣ трауръ на 10 дней, съ 22-го Апрѣля по 1-е Мая.

— Е. К. В. Эрцъ-Герцогъ Фердинандъ д'Эсте, Галиційскій Генералъ-Губернаторъ, бываетъ на совѣщаніяхъ, касающихся преобразованій въ Галиціи.

Пѣшинъ, 24 Апрѣля.

Проѣзжій, прибывшій недавно изъ Галиціи, рассказываетъ, что въ западной части этой провинціи, чрезъ которую онъ проѣзжалъ, господствуетъ спокойствіе и прежній порядокъ, хотя во многихъ еще мѣстахъ замѣтны слѣды недавно прекращенныхъ смутеній. Поселанне исполняютъ свои обязанности; только не многіе, и то по большей части бродяги, не хотѣть выходить на барщину. Повсюду находится достаточное число войскъ, сосредоточенныхъ для охраненія порядка.

Ф р а н ц і я.

Парижъ, 20 Апрѣля.

Вчера утверждали въ палатѣ депутатовъ, что кабинетный совѣтъ назначилъ общіе выборы депутатовъ 11-го Іюля. Занятія палаты депутатовъ кончатся будутъ въ послѣднихъ числахъ Мая, а палата будетъ закрыта между 15-мъ и 20-мъ Іюля.

— Изъ Альжира получены донесенія по 13 с. м. Абд-эль-Кадеръ исчезъ, не оставивъ послѣ себя слѣдовъ. Генералъ Юссуфъ продолжаетъ преслѣдовать его. Колонна подъ начальствомъ герцога Омальска-

НАЈЛАСНЕЙШЫ ПАН mającъ sobie przedstawione przez J. O. Xięcia Namiestnika Królestwa: niezachwianą wierność dla Tronu, odznaczającą się przezornością, czynność i poświęcenie się okazane przez Naczelnika Powiatu Siedleckiego, Antoniego Hincza, i Urzędników Bióra jego: Sekretarza Karola Krasuskiego i Rachmistrza Andrzeja Kryckiego, jak również Prezydenta miasta Siedlec Felixa Dębskiego, w czasie ścigania buntowników, którzy zbrojną ręką na tameczne miasto w nocy z dnia 9 (21) na 10 (22) Lutego r. b., napadali, udzielić im raczył następujące nagrody: Hinczowi 25-letnią dzierżawę dóbr rządowych z dochodem rocznym rub. sr. 750, Krasuskiemu i Dębskiemu order Św. Anny 3-jej klasy; wdowie zaś i dzieciom po Rachmistrzu Kryckim, zmarłym w skutek nieszczęsnego przypadku, jakiemu uległ w czasie ścigania tychże buntowników, pensją emerytalną w ilości rub. sr. 270 rocznie.

Nadto, przychylając się do wstawienia się Jego Xiążęcej, Mości, NAЈЛАСНЕЙШЫ ПАН ozdobić raczył Ekonomą wsi Kotunia, Ludwika Frydrychiewicza i Soltyśa wsi Dąbrówki, Zaliwskiego, za okazaną przez nich gorliwość przy pojmaniu buntowników: Potockiego, Kociszewskiego i Zarskiego, medalami z napisem: „za gorliwość“ pierwszego, medalem do noszenia na szyi na wstążce orderu Św. Anny, drugiego medalem do noszenia w pętlicy, na wstążce orderu Św. Włodzimierza, z udzieleniem im nadto pieniężnego wynagrodzenia: Frydrychiewiczowi w kwocie rub. sr. 300, a Zaliwskiemu w kwocie rub. sr. 150.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

P r u s s y.

Poznań, 26 kwietnia.

Obywatele i właściciele ziemscy zamysławiają złożyć Jego Królewskiej Mości adress dziękczynny, za skuteczną w Wielkim Xięstwie Poznańskim koncentracją wojsk i przedsięwzięte środki dla przywrócenia i utrzymania prawego porządku.

— Schwymano w naszej prowincyi znowu następujące osoby, skompromitowane z powodu ostatnich tutejszych zaburzeń, a mianowicie: Alexandra Miaskowskiego, Józefa Kamińskiego, Franciszka Rachmanna, Józefa Esmana i Michała Wotpola. Ostatnich dwóch śledzono tu już od Listopada r. z. Kamińskiego, Esmana i Wotpola, dostawiono już do fortecy; inni siedzą jeszcze w policyi. U nas zresztą panuje zupełna spokojność.

A u s t r i a.

Wiedeń, 26 kwietnia.

Dwór, po zgonie Xiężny Maryi Anny, małżonki Xięcia Wilhelma Pruskiego, przywdziewa żałobę na dni 10, to jest od 22-go b. m. do 1-go maja.

— J. K. W. Arcy-Xiążę Ferdynand, Gubernator Jeneralny Galicyi ma ciągły udział w naradach względem reform Galicyi dotyczących.

Cieszyn, 24 kwietnia.

Pewien podróżujący, nie dawno z Galicyi przybyły, opowiada, że w całej zachodniej części tej prowincyi, którą właśnie zwiedził, panuje pokój i dawny porządek: w wielu jednak miejscach spostrzegać się dały ślady niedawno przytłumionego wzburzenia. Stan włóściański czyni zadość powinnościom swoim: pojedynczy tylko, po większej części włóczęgi, sprzeciwiają się odrabianiu pańszczyzny. Wszędzie prawie znajduje się dostateczna ilość wojska, ściągnięta dla utrzymania porządku.

F r a n c y a.

Paryż, 20 kwietnia.

Zapewniano wczoraj w Izbie Deputowanych, że rada gabinetowa oznaczyła d. 11 lipca na powszechne wybory Deputowanych. Prace Izby Deputowanych ukończone zostaną przy końcu Maja, a zgromadzenie zamknięte będzie 15 lub 20 lipca.

— Mamy wiadomości z Algieru z dnia 13-go b. m. O Abd-el-Kaderze niema żadnej pewnej wiadomości, i stracono wszelki ślad jego. Jenerał Jussuf śledzi go ciągle. Kolumna zostająca pod dowództwem Xięcia Aumale,

го, имѣла жаркую схватку съ скопищемъ горцевъ, обитающихъ въ варенсерійскихъ горахъ, и предводительствуемыхъ шерифомъ Эль-Сегиромъ. Маршалъ Бюжо открылъ вновь переговоры съ Мароккомъ. Въ журналѣ *Akhbar* опровергаютъ извѣстіе, помѣщенное въ *Presse*, будто маршалъ Бюжо неприлично отсылался о Г. Гизо, и якобы сказалъ: что въ случаѣ если бы въ Альжиръ назначенъ былъ гражданскій губернаторъ, то онъ (маршалъ) выступилъ бы съ войскомъ въ Медену.

— Донесенія изъ Орана, отъ 10-го с. м., сообщаютъ, что мароккскій императоръ будто бы писалъ къ Абд-эль-Кадеру, чтобы онъ съ своею деирой переселился во-внутрь мароккскихъ владѣній, или совершенно оставилъ бы оныя. Въ продолженіе послѣднихъ мѣсяцевъ, во время пребыванія въ Мекинесѣ, мароккскій императоръ постоянно былъ боленъ.

— Изъ Отаити получено извѣстіе, что Королева Помаре хочетъ себѣ помириться съ Французами, и переселиться съ острова Раятеа обратно въ Папеити.

21 Апрель.

Его Величество Король принималъ вчера, въ тронной залѣ, депутатовъ Руанскаго городского совета. Меръ города, Г. Барбе, имѣлъ честь поднести Его Величеству адрессъ, составленный городскимъ советомъ, по случаю покушенія 16 Апрѣля. Король, принявъ депутатовъ благосклонно, поручилъ меру объявить совету свое благоволеніе.

— Вчера, на засѣданіи суда палаты перовъ, находился на лицѣ 222 члена. Для отобранія допросовъ, въ помощь канцлеру палаты, назначены: Герцогъ Деказь, графъ Портали, Гг. Бартъ, Франккаре, Жиродъ де л'Энъ и Мерилью. Преступникъ Леконтъ только вчера привезенъ въ замокъ *Conciergerie*; находился въ Фонтенебло, онъ вовсе не хотѣлъ употреблять пищи и пилъ только воду; только предъ отъѣздомъ оттуда, и на станціи въ Мелевъ, попросилъ онъ есть. Сегодня будутъ его въ первый разъ допрашивать. Въ Люксембургскомъ дворцѣ приготовляютъ помѣщеніе, въ которомъ онъ будетъ содержаться.

— Въ журналахъ сообщаютъ еще слѣдующія подробности о виновникѣ покушенія на жизнь Короля, 26-го Апрѣля: „Леконтъ 14-го Апрѣля выѣхалъ изъ Парижа въ Фонтенебло; утромъ явился въ казначействѣ гражданской службы, для полученія за мѣсяцъ четверть года пенсіона. Получивъ эти деньги, онъ пошелъ въ гостиницу, заплатилъ 60 фр., которые были должны, и объявилъ хозяину, что поѣдетъ въ деревню и не возвратится къ вечеру.

„Отправляясь въ Фонтенебло, куда, по словамъ журналовъ, король намѣренъ былъ прибыть на другой день, Леконтъ не поѣхалъ по желѣзной дорогѣ, которая быстра и дешевле, но отправился въ контору экипажей Немура, и нанялъ мѣсто внутри дилижанса на имя Лебрюна.

„Леконтъ прибылъ въ Фонтенебло, въ дилижансѣ Немура, во 2 часу утра, и пробывъ въ некоторое время въ гостиницѣ, гдѣ, какъ говорятъ, выпилъ два стакана вина и, позавтракавъ, отправился въ рошу а потомъ вошелъ въ огороженное мѣсто, гдѣ долженъ былъ выждать проѣзда Короля. Онъ тамъ пробылъ, какъ кажется, цѣлое утро, не будучи ни кѣмъ замѣченъ. Тамъ сдѣлалъ онъ приготовленія не только для совершенія злодѣянія но и для бѣгства, на которое надѣялся. Если бы не скорая погоня за нимъ стремлявшаго, то убійца могъ бы легко исполнить свое намѣреніе.

„Стремлявшаго получилъ повышеніе въ должности (*sous-piqueur*) и награжденъ золотою медалью для поощренія въ видѣ украшенія.

„Въ числѣ офицеровъ, сопровождавшихъ королевскій экипажъ, и содѣйствовавшихъ усердіемъ и хладнокровіемъ въ поимкѣ злодѣя, находился братъ депутата Беррье, командующій гусарскимъ полкомъ въ Фонтенебло.“

— Въ *Journal des Débats* сообщаютъ, что Леконтъ имѣетъ одну сестру, которая отъ Королевы получала вспоможеніе, во время бытности его въ Моревѣ, куда онъ ѣздилъ въ качествѣ друга Грековъ, и гдѣ познакомился съ генераломъ Фавье, у коего былъ потомъ въ большой милости.

— Изъ Лондона, въ одномъ частномъ письмѣ пишутъ, что тамъ теперь сомнѣваются, — поѣдетъ-ли Ея Величество Королева въ этомъ году въ Парижъ; поѣздка сія, по причинѣ послѣдняго покушенія на жизнь Короля, вѣроятно, отложена будетъ до слѣдующаго

мѣсяца, сточить зачѣта walkę ze zgrają górali Warenserskich, zostających pod wodzą Szeryfa El-Seghira. Marszałek Bugeaud rozpoczął nowe układy z Marokiem. *Akhbar* zbija doniesienie dziennika *Presse*, jakoby Marszałek Bugeaud miał mówić w nieprzyzwoitych wyrazach o P. Guizot i oświadczyć, że w razie gdyby wysłano do Algieru Gubernatora cywilnego, on (Marszałek) cofnąłby się z całym wojskiem do Medeah.

— Według wiadomości z Oranu pod d. 10 b. m., Cesarz Marokański miał pisać do Abd-el-Kadera, aby ze swą deirą udał się wewnątrz państwa Marokańskiego, albo opuścił zupełnie jego kraje. Przez ostatnie miesiące, w ciągu których Cesarz Marokański przebywał w Mequinez, miał ciągle chorować.

— Z Otahiti miała nadejść wiadomość, że Królowa Pomare chce się pojednać z Francuzami, opuścić wyspę Rajatea i powrócić do Papeiti.

Dnia 21 kwietnia.

Wczoraj przyjmował Król także w sali tronowej deputacyą rady municypalnej miasta Rouen. Mer miasta pomienionego, P. Barbet, złożył Monarsze address uchwalony przez radę, z powodu zamachu z dnia 16-go b. m. Król przyjął deputacyą łaskawie i polecił Merowi, aby oświadczył radzie, że te dowody przywiązania najmocniej go rozczuliły.

— Na wczorajszym posiedzeniu sądowym Izby Parów, znajdowało się 222 członków. Kommissarzami, mającymi pomagać Kancelarzowi przy śledztwie, obrano: Xięcia Decazes, Hr. Portalis, PP. Barthe, Franc-Carré, Girod de l'Ain i Merilhou. Lecomte dopiero wczoraj przywieziony został do więzienia Conciergerie; w Fontainebleau nie przyjmował żadnego posiłku i pił tylko wodę, dopiero przed odjazdem i na stacyi w Melun zażądał pokarmu. Dzisiaj, ma być po-ras pierwszy przesłuchany. W pałacu Luxemburskim przygotowują dlań więzienie.

— Dzienniki zawierają jeszcze następujące szczegóły o sprawcy zamachu z d. 26 kwietnia: „Lecomte wyjechał był z Paryża d. 14 udając się do Fontainebleau. Rano stawił się w kassie listy cywilnej dla odebrania za upłyniony kwartał pensyi. Otrzymałszy te pieniądze powrócił do hotelu, gdzie wypłacił 60 fr. należności, oświadcza- jąc zarazem gospodarzowi, że wyjedzie na wieś i nie powróci na wieczór.

Udając się do Fontainebleau, dokąd według doniesień dzienników, Król miał wyjechać nazajutrz, nie udał on się koleją żelazną, która jest prędsza i tańsza, ale poszedł do biura pojazdów Nemoura i otrzymał miejsce wewnątrz na imię Lebrun.

Lecomte przybył do Fontainebleau o godz. 2-ej rano dyliżansem Nemoura, i pozostawszy przez kilka chwil w oberży, gdzie, jak mówią, wypił dwie szklanki wina i zjadł śniadanie, udał się do lasu i następnie wszedł w ogrodzenie, gdzie miał czekać na przyjazd Króla. Zdaje się, że tam pozostał przez cały poranek przez nikogo nie widziany. Tam poczynił przygotowania nie tylko do zamachu ale i do ucieczki, na którą liczył. Bez skorego rzucenia się na niego masztalerza, zbrodniarz mógłby być łatwo zamiaru swego dokonać.

Masztalerz otrzymał zaraz wyższy stopień (*sous-piqueur*) w służbie stajennej, i prócz tego medal złoty do noszenia jako ozdobę.

Pomiędzy oficerami towarzyszącymi Królowi, którzy się przyczynili pośpiechem i zimną krwią do przytrzymania zbrodniarza, odznaczył się P. Berryer, brat Deputowanego, oficer bardzo znakomity, który dowodzi półkiem huzarów w Fontainebleau.

— W *Journal des Débats* czytamy: że Lecomte ma jedną siostrę, która od Królowej pobierała wsparcie, gdy on sam znajdował się w Morei, dokąd się był udał jako przyjaciel Helenów, i gdzie go poznał Jeneral Fabvier, u którego potem w wielkich łaskach zostawał.

— Donoszą z Londynu, że tam bardzo wątpią, by Królowa tego roku chciała zwiedzić Paryż, i że podobno ta podróż z powodu ostatniego na Króla zamachu, do roku przyszłego odłożona będzie. W każdym jednak razie Xięstwo Nemours udadzą się do Londynu i to wkrótce po roz-

года. Но герцог и герцогиня Немурские, все таки прибудут в Лондон, вскоре после разрешения Королевы от бремени, которое последует в половине Мая месяца.

22 Апрель.

Палата перовъ, въ заседание свое, вчера, определила 300,000 Франковъ въ пользу богоугодныхъ заведений. Въ палате депутатовъ продолжали разсматривать проектъ о пониженіи акциза съ соли.

— Россійская эскадра отплыла, 17-го Апрѣля, изъ Тулона, и отправилась въ Алжиръ. О пребываніи въ Тулонѣ Его Императорскаго Высочества Великаго Князя Константина Николаевича, въ *Journal des Débats* сообщаютъ слѣдующее: Въ продолженіе четырехдневнаго пребыванія своего въ этомъ городѣ, Его Высочество достоинствомъ и благосклонностію, очаровалъ всѣхъ имѣвшихъ честь представляться ему, и удивлялъ каждого какъ многосторонними свидѣніями такъ и любовью къ наукамъ. Во время посѣщенія морскаго Префекта, адмирала Бодена, вашии Россійскіе офицеры вошли въ тѣсныя сношенія. Его Императорское Высочество Великій Князь извѣщалъ сожалѣніе, что не нашелъ въ Тулонѣ Принца Жуэвильскаго, и нѣсколько разъ повторилъ, что надѣется увидѣться въ Алжирѣ съ герцогомъ Омальскимъ, коего юная слава привлекаетъ благородныя сердца. Въ Алжирѣ и Тулонѣ не ускользнуть конечно отъ вниманія Великаго Князя успѣли французской гражданственности. Утѣшительно и достойно замѣчая, что въ двухъ большихъ державахъ, на двухъ концахъ Европы, являются два принца, подающие большія надежды, которые въ лѣтахъ посвящаемыхъ обыкновенно удовольствіямъ жизни, предаются наукамъ и трудамъ серьезной дѣятельности.

— За нѣсколько дней предъ симъ, правительство, вслѣдствіе представленія генерала Нарваза, предписало байонскому начальству, наблюдать за Ифантомъ Донъ Энрикомъ: теперь же отправлено по телеграфу приказаніе, чтобы Ифанту отдавали должныя его званію почести и строго наблюдали за генераломъ Нарвазомъ, котораго обвиняютъ въ промискахъ противъ мадридскаго кабинета.

23 Апрель.

Здѣсь обнародована вѣдомость полкамъ, участвовавшимъ съ 1830 г. въ алжирской войнѣ, изъ коей оказывается, что въ теченіи означеннаго времени употреблено было въ Африкѣ 60 полковъ пѣхоты, 6 батальоновъ орлеанскихъ егерей, 11 полковъ кавалеріи, 14 полковъ артиллеріи, 3 полка инженеровъ и 14 полковъ сформированныхъ въ Алжирѣ. До сего времени не было еще въ Африкѣ только 41 полка пѣхоты. Въ означенной вѣдомости не значится ни числа убитыхъ въ сраженіяхъ, ни умершихъ, но намъ извѣстно, что полки, которые пробыли тамъ 5, 6, 7 или 8 лѣтъ, пять или шесть разъ были комплектованы.

— Въ алжирскомъ Мониторѣ пишутъ слѣдующее: „Экспедиція противъ варенсерійскихъ горцевъ почти уже окончена. Колонна изъ Орлеанвилля возвратилась на свою позицію. Герцогъ Омальскій возвратится сегодня (15 Апрѣля) въ Миліану а къ завтрашнему числу его ожидаютъ въ Медехъ. Въ варенсерійскихъ горахъ было нѣсколько сраженій; братья Гафи-Руса настоящаго владѣтеля сихъ горъ, захвачены въ плѣнъ. Абд-эль-Кадеръ какъ слышно, направился къ западу; съ нимъ было не много войска. Надобно надѣяться, что теперь онъ перейдетъ мароккскія границы. Здѣсь дѣлаютъ приготовленія къ покоренію горцевъ Дагары. Полковникъ Пелисье атакуетъ ихъ съ запада отъ Мостаганема, а подполковникъ Карверберъ съ Востока отъ Тенеса.

— По 30-е Сентября м. г. прибыло въ Алжиръ 91,000 колонистовъ изъ Европы, а именно: 47,000 Французовъ, 22,500 Испанцевъ, 7,500 Итальянцевъ, 7,200 жителей Мальты, 3,500 Англичанъ, и 300 уроженцевъ разныхъ государствъ.

— 18-го числа, Ибрагимъ-паша прибылъ въ Бордо, а послѣ завтра прибудетъ въ Парижъ, куда приведено уже для него 10 отличныхъ арабскихъ лошадей, съ богатою сбруею.

— Въ *Courrier Français* пишутъ, что англійское правительство воспротивилось предложенію здѣшнимъ кабинетомъ назначенію отъ Франціи консула въ Калькутѣ.

вѣзанію Крѣпостей, które nastąpić ma w połowie miesiąca Maja.

Дня 22 kwietnia.

Izba Parów na posiedzeniu swoimъ w dniu wczorajszymъ, uchwaliła 300,000 fr. dla zakładówъ dobroczynnychъ, zaś Izba Deputowanychъ zajmowała się dalszemi rozprawami nadъ зниженіемъ opłaty od soli.

— Eskadra Rosyjska odpłynęła d. 17 kwietnia zъ Tulu-ну udającъ się do Algieru. O pobycie w Tulonie J. C. W. Wielkiego Xięcia Konstantego Nikołajewicza, *Journal des Débats* pisze co następuje: „W ciągu czterechъ dni, które J. C. Wysocki w Tulonie spędził, wszyscy ujęci zostali godnością postępowania i uprzejmością, zъ jaką przyjmowałъ przedstawiające się Mu osoby. Również podziwiano wszechstronność Jego wiadomości i żądze nauki. Przy biesiadzie u Prefekta morskiego, Admirała Baudin, i na pokładzie takъ naszychъ jakъ Rosyjskichъ okrętówъ zawiązały się najprzychylniejsze stosunki pomiędzy oficerami obu mocarstwъ. J. C. W. Wielki Xiążę Konstantyn Nikołajewicz wyraziłъ swoje żywe ubolewanie, że Xięcia Joinville nie zastałъ w Tulonie, i wyjawiałъ po kilka razy nadzieję widzenia się w Algierze zъ Xięciemъ Dumale, którego młodzieńca sława, łatwo pojąć, iż pociąga serce szlachetne. W Tulonie i Algierze, J. C. Wysocki powezmie prawdziwe wyobrażenie o wielkichъ dziełachъ francuzkiej cywilizacyi. Jest to wielka pociecha i godny czasu naszego widok, spostrzegać w dwóchъ wielkichъ państwachъ, u obu końcówъ Europy, młodychъ Xiążąt, powołanychъ do wielkichъ przeznaczeń, w wieku poświęconymъ za zwyczajъ samymъ tylko przyjemnościomъ życia, oddającychъ się naukomъ i pracomъ poważnej i pożytecznej czynności.

— Przedъ kilku dniami, na żądanie Jenerała Narvaeza, rządъ poleciłъ władzomъ Bajonskimъ czuwanie nadъ Infantemъ Don Enrique; teraz zaś nadszedłъ tamъ rozkazъ telegrafemъ, ażeby Infantowi oddawano honory przynależne jego stopniowi, a najściślejszą dawano bacność na Jenerała Narvaeza, jako obwinionego o knowanie intrygъ przeciwъ gabinetowi Madryckiemu.

Дня 23 kwietnia.

Ogłoszono tu listę полківъ, które miały udziałъ od 1830 roku w wojnie Algierskiej: zъ тѣй okazuje się, że w tymъ przeciągu czasu użyto w Afryce 60 полківъ piechoty: 6 батальоновъ strzelcówъ Orleañskich, 11 полківъ jazdy, 14 полківъ artyleryi, 3 полки inżynierówъ i 14 полківъ utworzonychъ w Algieryi. Dotychczasъ nie było jeszcze w Afryce 41 полківъ pieszych. Raportъ pomieniony nie wymienia ani liczby poległychъ, ani zmarłychъ w tychъ walkachъ, atoli jestъ namъ wiadomo, że полки, które tamъ 5, 6, 7 lub 8 latъ stały, musiały się pięć do sześciu razy znacznie uzupełniać.

— Czytamy w *Monitorze Algierskimъ*: „Wyprawa przeciwъ góralomъ Warenseryjskimъ jestъ jużъ prawie ukończona. Kolumna zъ Orleansville wróciła do swego głównego stanowiska, Xiążę Dumale przybędzie dziś (15 kwietnia) do Milianah, a jutro spodziewany jestъ w Medeah. Góry Warenseryjskie były widownią kilku potyczekъ; bratъ Haffi-Russu, właściwego władcy tychъ górъ, zostałъ pojmany w niewolę. Abd-el-Kader, jakъ słyhać, obróciłъ się ku zachodowi, mającъ przy sobie nie wiele ludzi. Spodziewać się należy, że teraz przejdzie granice Marokańskie. Obecnie zajmują się przygotowaniemъ do podbicia zupełnego górali Dahary: Półkownikъ Pelissier uderzy na nichъ od zachodu zъ Mostaganem, a Podpółkownikъ Carnrobertъ od wschodu zъ Tenesu.

— Do dnia 30-m września r. z. przybyło do Algieru 91,000 osadnikówъ Europejskichъ, to jestъ: 47,000 Francuzów, 22,500 Hiszpanów, 7,500 Włochów, 7,200 Maltańczykówъ, 3,500 Niemców, 2,000 Szwajcarów, 500 Anglików, i 300 należącychъ do różnychъ narodów.

— Ibrahimъ Basza przybyłъ 18-go do Bordeaux, poju-trze stanie w Paryżu, gdzie przybyło jużъ dla jego użytku 10 przepysznychъ koni Arabskichъ zъ bogatemi przyborami.

— *Kurierъ Francuzki* donosi, że rządъ angielski sprzeciwiłъ się planowi naszego gabinetu mianowania Konsula w Kalkucie.

— Палата депутатов почти единогласно утвердила первую статью проекта о понижении акциза с соли двумя третями.

— Вчера поутру Леконтъ перевезенъ изъ тюрьмы *Conciergerie* въ Люксамбургскій дворецъ, гдѣ двести работниковъ съ Поведѣльника укрѣпляли предназначенное для него помѣщеніе. Канцлеръ и коммиссія палаты перовъ, снимали вчера показанія оружейниковъ и форштмейстерскихъ чиновниковъ Фонтенебло, бывшихъ сослуживцевъ преступники.

— Суммы, которые теперь находятся въ рукахъ различныхъ компаній во Франціи, составляли 1 Апрѣля с. г. 206,105,850,000 франковъ.

А н г л и я.

Лондонъ, 20 Апрѣля.

Королева намѣревается купить въ Шотландіи замокъ, въ которомъ будетъ жить лѣтомъ. По истеченіи двухъ лѣтъ, когда желѣзныя дороги будутъ устроены, Королева можетъ завтракать въ Букингамскомъ дворцѣ, а ужинать въ Шотландіи.

— Вице-президентъ протестантской коллегіи въ Мальтѣ, бывший миссіонеръ въ Абиссиніи, Самуилъ Гобаль, Швейцарскій уроженецъ, назначенъ Иерусалимскимъ епископомъ на мѣсто умершаго епископа Александра.

— Нищенство въ Ирландіи почти исключительно занимаетъ всѣ журналы; *Times* настойчиво и убѣдительно говоритъ въ пользу несчастныхъ, которые тамъ, безъ всякихъ средствъ къ пропитанію, скитаются, умножая число преступленій.

— Изъ Россарбери Коркского графства сообщаютъ, что за нѣсколько дней предъ симъ, около 100 человекъ напали на ферму значительнаго владѣльца, и почти совершенно истребили оную.

21 Апрѣля.

По послѣднимъ извѣстіямъ изъ Лагора, принцъ Вальдемаръ Прусскій намѣренъ былъ предпринять обратный путь въ Европу.

— Приказомъ генераль-губернатора, объявлена войскамъ признательность правительства за победы близъ Сутледжа и въ Певдшабъ; при чемъ роздаваемо въ награжденіе годовое жалованье.

— Остъ-Индская компанія навѣла 19 судовъ для перевезенія въ восточную Индію 10-го гусарскаго полка, а также 8, 24 и 32 пѣхотныхъ полковъ.

— Правительство отправило въ Ирландію, для раздачъ бѣднымъ, 2,000 тоннъ кукурузы. Въ Ирландіи, происшедшія въ Типперары и Кломелъ, смятенія прекращены были частью силою, частью раздачею жизненныхъ припасовъ.

— Изъ Гонгъ-Конга полученіи донесенія по 27 Февраля. Въ Кантонѣ возстановлено было спокойствіе; но Англичанамъ воспрещенъ былъ входъ въ гавань.

22 Апрѣля.

Вчера дворъ возвратился изъ Виндзора въ городъ, и Королева въ первый разъ въ сію пору года, была въ Италіанской оперѣ.

— Журналы тори разсѣиваютъ слухи, о новомъ министерскомъ переломѣ, но въ *Times* опровергаютъ эти вѣсти.

— Въ *Morning-Chronicle* пишутъ, что парламентъ скоро будетъ распущенъ.

— Въ газетахъ обнародовано постановленіе, которое, въ отмѣну прежнихъ распоряженій правительства, присваиваетъ генераль-губернатору Остъ-Индіи титулы виконта Гардинджа Лагорскаго и Кингс-Ньютонаго въ графствѣ Дербейскомъ.

— Сэръ Генри Гардинджъ, выѣшій лордъ Гардинджъ, генераль-губернаторъ Восточной Индіи, есть сынъ Генри Гардинджа, Стенгопскаго пробста, въ графствѣ Дургамъ, гдѣ онъ родился въ 1785 году. По врожденному пристрастію къ военной службѣ, на пятнадцатомъ году отъ роду опредѣлился онъ въ полкъ, стоявшій въ Канадѣ, и послѣ Амьенскаго мира прибылъ обратно въ Англію. Въ 1804 году, имѣя 19-ть лѣтъ отъ роду получилъ чинъ капитана въ 57 полку; обучался потомъ въ Королевско-

— Изба Депутатовъ уchwalała prawie jednomyślnie pierwszy artykuł projektu do prawa o znizeniu podatku od soli o dwie trzecie części.

— Lecomte wczoraj po południu przewieziony został z więzienia Conciergerie do pałacu Luxemburskiego, gdzie już od d. 18 dwustu robotników pracowało nad urządzeniem miejsca warownego. Kanclerz i komisya Izby Parów, przesłuchali wczoraj jako świadków, rusznikarzy urzędników leśnictwa Fontainebleau, byłych kolegów mordercy.

— Summy które obecnie znajdują się w ręku towarzystw i spółek przedsiębierczych we Francyi, wynosiły w d. 1-m kwietnia b. r. 206,105,850,000 fr.

А н г л и я.

Лондонъ, 20 kwietnia.

Królowa ma zamiar kupić zamek w Szkocyi, w którym w lecie mieszkać zamysła. Za dwa lata, gdy drogi żelazne ukończone zostaną, będzie mogła Królowa śniadać w pałacu Buckingham, a wieczerzać w Szkocyi.

— Wice-Prezes protestanckiego kolegium na Malcie, były misjonarz w Abisynii, P. Samuel Gohal, rodem Szwajcar, przeznaczony został na Biskupa Jerozolimskiego, w miejsce zmarłego Biskupa Alexandra.

— Nędza w Irlandyi prawie wyłącznie zajmuje wszystkie dzienniki, między innemi *Times* podnosi silny głos, upominając się za nieszczęśliwymi, którzy błakając się tam bez dachu i żywności, w niesłychany sposób pomnażają liczbę zbrodni.

— Z Rossarbery w hrabstwie Cork donoszą, że przed kilku dniami, posiadłość znacznego dzierżawcy w sąsiedztwie, została w nocy przez około 100 ludzi napadnięta i prawie do szczytu zniszczona.

Dnia 21 kwietnia.

Według ostatnich wiadomości z Lahory, Xiążę Woldemar Pruski miał zamiar wrócić do Europy.

— Rozkazem dziennym Jeneralnego Gubernatora Indyi, doniesiono tamecznemu wojsku o uchwaleniu dlań przez rząd podziękowania za zwycięstwo nad Sutledżem i w Pendszabie, tudzież udzielono mu, jako nagrodę, dwunasto miesięczny do żołdu dodatek.

— Kompania Wschodnio-indyjska najęła 19 okrętów dla przewiezienia do Indyi Wschodnich 10 półku huzarów, oraz 8, 24 i 32 półków piechoty.

— Rząd wystąpił parostatkami, do Irlandyi, 2,000 beczek kukurydzy, dla rozdzielenia pomiędzy biednych mieszkańców tej wyspy. Słychać, że przytłumiono rozruchy w Tipperary i Cloumel, już to siłą wojenną, już przez rozdanie żywności.

— Z Hong-Kong mamy wiadomości z 27 go lutego. W Kantonie spokojność przywrócono, Angliacy jednakże nie otrzymali pozwolenia wejścia do portu.

Dnia 22 kwietnia.

Dwór wrócił wczoraj z Windsoru do miasta, a Królowa po raz pierwszy w tej porze roku zwiedziła operę Włoską.

— Dzienniki torysowskie rozsiewają wieści o nowym przesileniu ministeryalnem, które *Times* zbija.

— *Morning-Crenicle* donosi, że parlament ma być nieważnym rozwiązany.

— Gazeta ogłosiła postanowienie, które znosząc dawniejsze w tym przedmiocie rozporządzenie rządu, mianuje Jeneralnego Gubernatora Indyi Wice-Hrabia Hardinge z Lahory i Kings-Newton w hrabstwie Derby.

— Sir Henry Hardinge, teraźniejszy Lord Hardinge, Jeneralny Gubernator Indyi Wschodnich, jest synem Plebana Henry Hardinge z Stanhope, w hrabstwie Durham, gdzie urodził się w roku 1785. Żywe zamiłowanie stanu wojskowego spowodowało go już w roku 15-m życia do wstąpienia do półku w Kanadzie, z kąd po pokoju w Amiens wrócił do Anglii. W roku 1804, mając lat 19, został Kapitanem w 57 półku, uczęszczał potem do Królewskiej szkoły wojskowej pod Jenerałem Jarry, i po trzech latach, w roku 1807, umieszczony został w Sztabie Jeneralnego

военномъ учебномъ заведеніи подъ начальствомъ генерала Иррея, а спустя три года послѣ того, именно въ 1807 году, перемѣщенъ былъ въ штабъ генералъ-квартирмейстера арміи, назначенной тогда въ Испанію, подъ командою генерала сэра Брента-Спенсера. За сѣмъ, служилъ въ Португаліи подъ начальствомъ нынѣшняго герцога Веллингтона, и участвовалъ въ сраженіяхъ при Ротейнѣ и Вимперѣ; въ сѣмъ послѣднемъ сраженіи онъ получалъ тяжелую рану. Потомъ состоялъ при генералѣ сэрі Джонѣ Мурѣ, который въ Январѣ 1809 года убитъ былъ при немъ подъ Корруною. Возвратившись въ Англію, въ чинѣ майора, въ томъ же самомъ году отправился съ лордомъ Беркесфордомъ въ Португалію, сражался въ разныхъ битвахъ, послѣдовавшихъ потомъ кампаній, преимущественно при Бузако, Бадахосѣ и Альбуерѣ, гдѣ заслужилъ чинъ подполковника. Въ 1812 году отличился при взятіи приступомъ Ціудадъ-Родриго и Бадахоса, заступалъ потомъ мѣсто квартирмейстера при Португальской арміи; въ 1813 году, при Витторіи получилъ тяжелую рану, и невыздоровѣвъ еще совершенно, до самаго окончанія войны, на полуостровѣ, участвовалъ въ важнѣйшихъ событіяхъ. За сѣмъ отправился съ лордомъ Стewartомъ въ Вѣну, а послѣ возвращенія Наполеона, герцогу Веллингтону послалъ его, съ чиномъ генералъ-бригадира, въ главную квартиру Блюхера, въ качествѣ своего военнаго повѣреннаго. При Линьи пушечное ядро лишило Гардинжа лѣвой руки, но не смотря на то, онъ остался на лошади. Во время завятія Франціи союзными войсками, находился онъ въ Прусской главной квартирѣ, и при смортѣ получалъ отъ Прусскаго Короля орденъ Краснаго Ора и орденъ за военныя заслуги. Герцогу Веллингтону подарилъ ему собственную свою шпагу. Въ 1826 году женился онъ на дочери маркиза Лондондери и былъ потомъ военнымъ министромъ. Въ 1830 году получилъ важный постъ Ирландскаго статсъ-секретаря, который оставилъ при распущеніи министерства Веллингтона; въ 1841 году, когда партія тори снова явилась у кормила правленія, онъ вторично получилъ портфель военнаго министра, а въ 1844 году, директоріатъ Остъ-Индской компаніи назначилъ его генералъ-губернаторомъ этой же Индіи.

Испанія.

Мадридъ, 11 Апрѣля.

Министерство уже составлено. Предсѣдателемъ совѣта и министромъ иностранныхъ дѣлъ, назначенъ г-нъ Истуріцъ; министромъ финансовъ, г-нъ Монъ; министромъ внутреннихъ дѣлъ, г-нъ Пидаль; министромъ юстиціи, г-нъ Диасъ-Канелъ; военнымъ министромъ, генералъ Санцъ, и морскимъ, Армеро. Министерство намѣрено тотчасъ созвать кортесовъ и предложить имъ проектъ закона о свободѣ тисненія. Кортесы, по утвержденіи бюджета будутъ распущены. Г. Эгана, бывшій главнѣйшимъ преніятельствомъ въ образованіи новаго кабинета, добровольно отказался отъ портфеля министерства юстиціи.

— Герцогу Саксенъ Кобургскій пріѣхалъ, съ супругою, въ Валенсію 7 с. м.

14 Апрѣля.

Губернаторъ города Виго сообщаетъ, что спокойствіе во всей Галиціи возстановлено, а генералъ Конча сообщаетъ отъ 11-го числа, изъ Астуріи, (въ Леонской провинціи), что онъ съ своимъ отрядомъ разбилъ на голову мятежниковъ, подъ начальствомъ генерала Ириарте при Бавезѣ, въ 4 миляхъ отъ Астуріи, при чемъ взялъ въ плѣнъ 165 человекъ. Самъ Ириарте спасся бѣгствомъ. Генералъ Конча намѣренъ былъ направиться къ Люго. Вообще настоящій мятежъ ограничился городами: Люго, Сантъ-яго-ди-Компостелла, Виго и нѣсколькими меньшими городами въ провинціи Заморѣ. Пружины всего движенія были тѣ мятежники, кои подъ начальствомъ Эспартеристскаго генерала Ириарте ворвались изъ Португаліи; требованія ихъ были слѣдующія: уставъ 1837 года, Королева Изабелла и ея бракосочетаніе съ Инфантомъ Эврикомъ. Провинціи: Галиція, Леонъ и Вааладолль объявлены въ осадномъ положеніи. Въ Иеронской провинціи въ Каталоніи и отчасти въ Наваррѣ обнаруживаются происки карлистовъ. Разнесся также слухъ, что генералы Амелеръ и Примъ прибыли

Квартмистра арміи, высланъ вѣдѣе до Испаніи подъ водзъ Jenerala Sir Brent Spencer. Następnie służył w Portugalii pod terażniejszym Xięciem Wellingtonem i miał udział w bitwach pod Rolein i Wimeira, w której to ostatniej ciężko ranny został. Później znajdował się przy Jenerale Sir J. Moore, który w Styczniu roku 1809 poległ przy nim pod Koruną. Powróciwszy do Anglii w stopniu Majora, tegoż samego jeszcze roku udał się z Lordem Beresford do Portugalii, walczył w różnych bitwach następnych kampanii, a mianowicie pod Busaco, Badajoz i Albuera, gdzie zastąpił sobie stopień Podpółkownika. W roku 1812 odznaczył się przy zdobyciu Ciudad, Rodrigo i Badajoz, poczem zastępował miejsce kwartmistrza przy armii portugalskiej; w r. 1813 był pod Witorją ciężko rannym, i nie wyzdrowiawszy jeszcze zupełnie, aż do końca wojny na półwyspie, miał z ciągiem odznaczeniem się udział w najważniejszych wypadkach. Następnie udał się z Lordem Stewart do Wiednia, a po powrocie Napoleona z wyspy Elby, posłał go Xiążę Wellington w stopniu Jenerala brygady do głównej kwatery Blüchera, jako swego wojskowego i zaufanego pełnomocnika. Pod Ligny utracił Hardinge lewą rękę od kuli armatniej, pomimo to jednak nie zsiadł z konia do końca bitwy. Przez cały czas zajmowania Francji przez wojska sprzymierzone, zostawał w Pruskiej głównej kwaterze, gdzie podczas rewii otrzymał od Króla pruskiego order Orła Czerwonego i order Zasługi wojskowej. Xiążę Wellington darował mu swoją własną szpadę. W roku 1826 ożenił się z córką Margrabiego Londondery i został później Ministrem wojny. W roku 1830 otrzymał ważny urząd Sekretarza Stanu dla Irlandyi, który złożył przy rozwiązaniu ministerstwa Wellingtona. W roku 1841, gdy Torysowie znów ster rządów owdali, otrzymał na nowo ministerstwo wojny, a w roku 1844 Dyrektoryat Indyi Wschodnich mianował go Jenerałym Gubernatorem tychże Indyi.

Hiszpania.

Madryt, 11 kwietnia.

Gabinet już jest uzupełniony. Prezesem rady i Ministrem spraw zagranicznych, jest P. Isturiz; skarbu, P. Mon; spraw wewnętrznych, P. Pidal; łask i sprawiedliwości, Dias Caneja; wojny, Jenerał Sanz; marynarki Armero. Gabinet ma natychmiast zwołać kortęzy i przełożyć im prawo o wolności druku. Kortęzy, po uchwaleniu budżetu, będą rozwiązane. P. Egana, który był główną przeszkodą w uzupełnieniu nowego gabinetu, złożył dobrowolnie swoje tekę ministerstwa sprawiedliwości.

— Xiążę Sasko-Koburgski przybył z małżonką swoją do Walencyi 7-go b. m.

Dnia 14 kwietnia.

Gubernator m. Vigo donosi, że spokojność w całej Galicyi została przywróconą, a Jenerał Concha pisze pod d. 11-m z Astoryi, w prowincyi Leon, że z wojskiem swoim pobit zupełnie powstańców dowodzonych przez Jenerała Iriarte pod Baheza, o 4 mile od Astoryi, zabrawszy w niewolę 165 jeńców. Sam Iriarte uciekł. Jenerał Concha zamyslał udać się do Lugo. W ogólności powstanie to ograniczyło się tylko na miastach: Lugo, Santiago de Compostella, Vigo, i kilku innych mniejszych miastach w prowincyi Zamora. Zawiązek poruszenia stanowili ci powstańcy, którzy pod Esparterystowskim Jenerałem Iriarte wkroczyli z Portugalii, a godłem jego było: ustawa z roku 1837, Królowa Izabella i zaślubienie jej z Infantem Henrykiem. Prowincye: Gallicya, Leon i Walladolid, ogłoszone zostały w stanie oblężenia. W prowincyi Gerona, w Katalonii i części Navarry spozstrzegac się dają zabiegi karlistowskie. Rozeszła się także wieść, że Jenerałowie Ametler i Prim wrócili z zagranicy do Katalonii, aby tam stanąć na czele powstania.

изъ-за границы въ Каталонію, чтобы принять участие въ мятежѣ.

— Въ здѣшней столицѣ арестовали нѣсколько лицъ.
— Въ здѣшнихъ газетахъ напечатанъ документъ, утверждающій 20 Марта, и подписанный министромъ Пезуэлою, коимъ отъ имени Королевы повелѣно Инфанту Эрику, чтобы онъ избралъ для себя во Франціи постоянное мѣстопробываніе, и не оставлялъ его безъ дозволенія Королевы, подъ опасеніемъ лишенія всѣхъ чиновъ и достоинствъ, по званію Инфанта, и преданія суду, если бы осмѣлился прибыть обратно въ Испанію.

— Г. Эгана назначенъ Интендантомъ Королевскаго дворца, на мѣсто Г. Армандариза, который послѣ Г. Истурица вступилъ въ должность Королевскаго комиссара при банкѣ св. Изабеллы.

— Властѣе полученнаго правительствомъ уведомленія, что враги порядка и спокойствія помышляютъ овладѣть паркомъ артиллеріи, гдѣ хранятся оружіе бывшей національной гвардіи, тамъ усиленъ стража, и команда вѣрена бригадирѣ Мата-и-Аласу.

— Изъ Корунны сообщаютъ, что генералъ Пуигъ Семперъ вступилъ въ городъ Сантъ-яго-ди-Компостелла, оставленный недавно мятежниками.

Т у р ц і я .

Константинополь, 1 Апрѣля.

Въ государственномъ совѣтѣ разсматривали вопросъ: слѣдуетъ-ли подвергать жителей христіанъ рекрутской повинности. Однако вопросъ сей остался нерѣшеннымъ.

— Комиссія учрежденная для раскладки вознагражденій ливанскимъ христіанамъ, приступила къ порученному ей занятію. Правительство назначило 3,500 мѣшковъ для раздачи Христіанамъ и Друзамъ, но обѣ стороны жалуются на раздѣлъ. Ливанскіе христіане не будутъ въ состояніи заплатить податей, потому что большая часть оныхъ лишилась своихъ участковъ земли, а другіе понесли значительныя потери отъ грабительства Друзовъ.

— Угнетеніе Армянъ Евангелическаго вѣроисповѣданія началось снова, но не столь явнымъ образомъ, а подъ видомъ формальности. Устраненные отъ своихъ занятій Армяне, по увѣренію Порты о прекращеніи дальнѣйшихъ преслѣдованій, обратились къ турецкимъ начальствамъ съ просьбами, о позволеніи имъ вновь открыть свои магазины. Турки, вѣроятно, по наущенію армянскихъ банкировъ, отвѣчали, что они получаютъ требуемое позволеніе, коль скоро представятъ благонадежнаго поручителя, согласно существующему здѣсь обычаю, что всякій, испрашивающій позволеніе заниматься какимъ либо промысломъ, обязанъ представить поручителя, изъ числа извѣстныхъ и знатныхъ жителей того же происхожденія. Армяне Евангелическаго вѣроисповѣданія принадлежатъ къ низшему классу народа; они люди незажиточные, такъ, что поручительства ихъ другъ за друга не принимаютъ; изъ прочихъ же Армянъ никто не согласится дать за нихъ поручительства какъ за людей, подвергнутыхъ церковной анаемѣ. Такимъ образомъ не возможно имъ будетъ возвратиться къ своимъ занятіямъ, для пропитанія многочисленныхъ своихъ семействъ. Въ Требизондѣ, гдѣ теперь также живетъ нѣсколько армянскихъ семействъ евангелическаго исповѣданія, и въ Никомидіи, мѣстное начальство, подъ разными предлогами, арестовало нѣсколькихъ изъ нихъ. По симъ причинамъ посланники: Англіійскій и Пруссійскій, также повѣренный въ дѣлахъ американскихъ, обратились съ формальными нотами къ Портѣ, ходатайствуя за Армянъ.

9 Апрѣля.

Вчера, на австрійскомъ пароходѣ „Фердинандъ 1-й“ прибыли изъ Галаца: князь Александръ Гессенскій, генералъ-маіоръ Императорско-Россійскихъ войскъ, и Саримъ Эфендіи, бывшій посланникомъ при парижскомъ дворѣ, а теперь министръ торговли.

— W stolicy tutejszej aresztowano kilka osób.

— Gazety udzielają teraz dokument, datowany 20 marca, a podpisany przez Ministra Pexuela, w którym w imieniu Królowej rozkazano Infantowi Henrykowi, aby we Francji obrał sobie jakie miejsce stałego pobytu, i takowego bez zezwolenia Królowej nie opuszczał, a to pod karą utraty wszelkich zaszczytów i godności, jako Infantowi należnych, oraz oddania go pod sąd, gdyby się odważył powrócić do Hiszpanii.

— P. Egana mianowany został Intendentem pałacu Królewskiego, w miejsce P. Armandariz, który po P. Isturiz objął urząd Komissarza królewskiego przy banku św. Izabelli.

— W skutku otrzymanej przez rząd wiadomości, że nieprzyjaciele porządku i spokojności opanować zamysłają park artylleryi, gdzie się znajduje broni byłej milicyi narodowej, wzmoconiono tamże strażę i dowództwo powierzono Brygadyerowi Mata y Alas.

— Według doniesień z Korunny, Jenerał Puig Semper wkroczył do m. Santiago de Compostella, opuszczonego niedawno przez powstańców.

Т у р ц я .

Konstantynopol, 1 kwietnia.

W Radzie Stanu zajmowano się kwestją, czyliby nie należało brać Chrześcian do wojska? Rzecz ta jednak nie została jeszcze rozstrzygniętą.

— Kommissya wyznaczona do rozkładu wynagrodzenia Chrześcianom Libańskim, rozpoczęła swe prace. Rząd przeznaczył 3,500 kies do rozdania pomiędzy Chrześcian i Druzów, obie atoli strony narzekają na sposób rozdania. Chrześcianie Libańscy nie będą mogli zapłacić podatków bieżących, większa bowiem ich część utraciła ziemię, a druga przez rabunki Druzów poniosła ogromne straty.

— Prześladowania Ormian ewangelickich rozpoczęły się, lubo nie tak jawnie jak przedtem i z pewnym pozorom prawności. Oderwani od swego przemysłu Ormianie, udali się, (na zapewnienie Porty, że już wszelkie prześladowania ustają), do właściwych władz tureckich, domagając się kart pozwolenia na otwarcie znowu swych magazynów. Turcy, zapewne z namowy bankierów Ormiańskich, odpowiedzieli, że pozwolenie otrzymają, skoro tylko przedstawia odpowiedniego poręczyciela. Jest tu bowiem zwyczaj, że każdy, starający się o dozwoleńie zajmowania się jakimkolwiek przemysłem, stawia zwiercińności za sobą poręczyciela, którym powinna być osoba znana i znakomita z tegoż narodu. Ormianie ewangelicy wszyscy są z klass niższych, ludzie niezamożni, tak, że ich wzajemne poręczenia nie bywają przyjmowane; z innych zaś Ormian, nikt się nie odważy być ich poręczycielem, jako zostających pod kłatwą kościelną. Tym więc sposobem nie podobna im będzie wrócić do swych zarobków i liczne swe wyżywić rodziny. W Trebizondzie, gdzie tak, że jest teraz kilka rodzin Ormian ewangelickich, i w Nikomedyi, władze, również pod blahemi pozorami, uwięziły wielu członków tej gminy. Z tych powodów, Posłowie: Angielski i Prusski, jako też sprawujący interessa Amerykańskie, urzędownie wstawili się u Porty za prześladowanymi Ormianami.

Dnia 8 kwietnia.

Wczoraj przybyli z Galaczu na porostatku Austrjackim Fe dynand 1-szy, Xiążę Alexander Hesski, Rossyjski Jenerał-Major, i Sarim-Efendi, były Posel przy dworze Paryzkim, a terazniejszy Minister handlu.